

Ölüm İstanbul Olsa

– MüjganAKYÜZ · 15 Şubat 2012

Hüzün var İstanbul'un heybetli havasında
Çatıda elmas gözler, duvarlarda tarihi
Küçük taklidi yapan büyük zat edasında
Masumiyeti bitmiş, döndü derken talihi

Nasıl uyur İstanbul? Her ân gözleri açık
Gece-gündüz ayakta oyununun yazarı
Ufukta damla damla düşen koyu kızılılık
Girift olmuş mekânlar... Cami, kilise, barı

Gözler çoktan kurumuş, yürekler ıslanırken
Şehrin görkemine zıt, kambur olmuş insanlar
Minik öykülerini büyük roman sanırken
Aşkın iç denizinde mahsur kalmış insanlar

Her tarafta (y)akıyor iyi-kötü serüven
Tutkuyla yaşayanı sevdiği şey öldürür
Kumaşı yırtık kente kalmadıysa da güven
Ölüm İstanbul olsa ölmek beni güldürür

2012

Müjgân Akyüz

Deniz Uzuner Hanıma seslendirme için teşekkürlerimle